

Duhovna misel - 30. avg. 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Abrahamova molitev (5)

Ko beremo Prvo Mojzesovo knjigo, odkrijemo, kako je Abraham živel molitev v stalni zvestobi Božji besedi. V Abrahamovem življenju *vera postane zgodovina*. Abrahamov Bog postane »moj Bog«, Bog moje osebne zgodovine, ki vodi moje korake, ki me ne zapušča; Bog mojih dni, tovariš v mojih prigodah; Bog Previdnost. Ali imamo mi takšno izkušnjo Boga, »mojega Boga«, Boga, ki me spremlja, Boga moje osebne zgodovine, Boga, ki vodi moje korake, ki me ne zapušča, Boga vseh mojih dni. »Abrahamova molitev se izraža najprej z dejanji: kot človek molka postavi na vsakem odseku poti oltar Gospodu« (KKC, 2570). Abraham ne zgradi templja, ampak po poti raztrosi kamne, ki spominjajo na mimohod Boga. Presunljivega Boga, kakor takrat, ko ga obišče v podobi treh gostov in ga s Saro skrbno sprejmeta ter mu sporočita rojstvo sina Izaka (glej 1 Mz 18,1-15). Abraham je takrat imel sto let, Sara pa okoli devetdeset. Verovala sta in zaupala Bogu. In tako je Sara spočela v tisti starosti. To je Bog Abrahama, naš Bog, ki nas spremlja. Tako Abraham postane domač z Bogom, sposoben z Njim tudi razpravljati, a vedno zvest. Z Bogom govori in razpravlja. Vse do največje preizkušnje, ko Bog od njega zahteva žrtvovanje lastnega sina Izaka, ki ga je dobil v starosti, edinega dediča. Tukaj Abraham živi vero kakor dramo, kakor slepo hojo skozi noč, pod nebom, ki je tokrat brez zvezd. Velikokrat se zgodi tudi nam, da hodimo v temi, a z vero. Bog sam bo ustavil Abramovo roko, že pripravljeno, da udari, kajti videl je njegovo zares popolno razpoložljivost (glej 1 Mz 22,1-19). Pri Abrahamu se učimo moliti z vero: poslušati Gospoda, z njim hoditi, se pogovarjati vse do razpravljanja. Ne bojmo se razpravljati z Bogom, se razjeziti na Boga. Tudi to je oblika molitve, kajti samo otrok se je sposoben razjeziti na Očeta in se zatem ponovno z njim srečati. Pri Abrahamu se učimo moliti z vero, se pogovarjati in razpravljati, a vedno pripravljeni sprejeti Božjo besedo in jo postaviti v prakso. Z Bogom se učimo pogovarjati kot otrok s svojim očkom,

ga poslušati, odgovarjati, razpravljati. A pristno, kakor otrok z očkom. Tako nas Abraham uči moliti

(papež Frančišek, 3. 6. 2020)